

Nr 645.

Av herr Larsson i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 197, angående plan för folktandvården i Stockholms stad.

I proposition nr 197 föreslås, att riksdagen skall bemyndiga Kungl. Maj:t medgiva, att statsbidrag må utgå till folktandvården i Stockholms stad, räknat från och med den 1 januari 1951, oavsett att stadens folktandvårdsplan innebär vissa tillfälliga avvikelser från eljest gällande grunder. De speciella förhållandena i huvudstaden ha med rätta ansetts böra medföra, att en utbyggnad etappvis av folktandvården sker genom en kategoriklyvning vid patienturvalet i stället för som eljest förutsattes genom geografiskt avgränsade etapper. Frågan härom jämte vissa spörsmål i fråga om folktandvårdsorganisationens betydelse för tandläkarhögskolan i Stockholm har emellertid varit föremål för långvariga överväganden. Medan dessa pågått har Stockholms stad genom en rad framställningar vid olika tidpunkter hemställt om statsbidrag från och med år 1946. Förutsättningar för utanordnande av statsbidrag ha dock icke ansetts föreligga så länge folktandvårdsplan ej fastställts. Sådan plan har emellertid sedan början av år 1949 funnits ingiven till vederbörande statliga myndighet i det skick, som nu ligger till grund för den avgivna propositionen. Med hänsyn härtill har såväl överståthållarämbetet som medicinalstyrelsen tillstyrkt, att staden skulle erhålla statsbidrag för ifrågavarande ändamål från och med kalenderåret 1950. Enligt uppgift i propositionen skulle statsbidraget till Stockholms stads tandvårdskostnader för sistnämnda år bliva 255 484 kronor.

I propositionen föreslås, att statsbidrag skall utgå endast från och med den 1 januari 1951. Med hänsyn till att den nu godkända planen förelegat sedan början av år 1949 synes det mig skäligt, att bidrag får utgå åtminstone för tiden från och med den 1 januari 1950.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 197 ville besluta, att statsbidrag till folktandvården i Stockholms stad skall utgå från och med den 1 januari 1950, samt
att riksdagen måtte anvisa härför erforderliga medel.

Stockholm den 16 oktober 1951.

Yngve Larsson.